

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

3 mei 2007

ONTWERP VAN DECREET

houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heer Jos De Meyer**

**(Hoofdstuk I – Algemene bepaling;
Hoofdstuk III – Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen;
Hoofdstuk IV – GRB-recuperatie;
Hoofdstuk V – Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen;
Hoofdstuk VI – Werkmaatschappijen elektriciteit;
Hoofdstuk VII – Werkmaatschappijen gas;
Hoofdstuk VIII – Aansluiting van productie-installaties van elektriciteit
uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het distributienet voor elektriciteit;
Hoofdstuk IX – Aansluiting van productie-installaties van elektriciteit
uit kwalitatieve warmtekrachtkoppeling op het aardgasdistributienet;
Hoofdstuk X – Wijzigingen in het Elektriciteitsdecreet wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie over en sensibilisering voor het elektriciteitsverbruik
en de elektriciteitskosten van de eindafnemers;
Hoofdstuk XI – Wijzigingen in het Aardgasdecreet wat betreft sanctiebepalingen
inzake openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik
en betreffende informatie over en sensibilisering voor het aardgasverbruik
en de aardgaskosten van de eindafnemers;
Hoofdstuk XIV – Eigen Vermogen Flanders Hydraulics – samenstelling beheerscommissie;
Hoofdstuk XIX – Inwerkingtreding)**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Jan Penris, Freddy Van Gaever;

de heren Carl Decaluwe, Jos De Meyer, Frans Peeters, Johan Sauwens;

de heren Flor Koninckx, Bart Martens, Joris Vandenbroucke;

de heer Marc Cordeel, mevrouw Annick De Ridder, de heer Marc van den Abeelen.

Plaatsvervangers:

de dames Katleen Martens, Marleen Van den Eynde, de heren Wim Van Dijck, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Etienne Schouppe, Jan Verfaillie;

de heren Gilbert Bossuyt, Jan Roegiers, Robert Voorhamme;

de heren Patrick Lachaert, Hugo Philtjens, Jul Van Aperen.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Jan Peumans.

Zie:

1164 (2006-2007)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	4
II. Algemene bespreking	5
II.1. Tussenkoms van de heer Jan Peumans	5
II.2. Tussenkoms van de heer Bart Martens	6
II.3. Tussenkoms van mevrouw Tinne Rombouts	7
II.4. Antwoord van minister Kris Peeters	7
II.5. Replieken	8
III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie behandelde op dinsdag 24 april 2007 de haar toegewezen hoofdstukken van het decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken. Deze hoofdstukken werden met acht stemmen goedgekeurd.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER KRIS PEETERS, VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

De minister vermeldt dat voorliggend ontwerpverzameldecreet voornamelijk technische aanpassingen bevat.

Hij overloopt de artikelen in de hoofdstukken die tot de bevoegdheid van deze commissie behoren.

Beide artikelen onder hoofdstuk III (Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen) betreffen eigenlijk errata:

- artikel 6 corrigeert het AGIV oprichtingsdecreet van 2004;
- artikel 7 rectificeert het decreet van 2006 tot wijziging van onder andere het AGIV oprichtingsdecreet, en treedt in voege met de inwerkingtreding van het decreet van 2006, dus met ingang van 1 juni 2006, zoals bepaald in artikel 45, 2°.

Artikel 8 van hoofdstuk IV (GRB-recuperatie) schept een rechtsgrond voor een ontwerp van uitvoeringsbesluit dat reeds op 20 juli 2006 principieel door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd, maar door de Raad van State nog niet werd geadviseerd bij gebrek aan een geschikte rechtsgrond. Het gaat om de aanrekening van kosten voor de kwaliteitscontrole van recuperatiedata. De aanbieder van dergelijke gegevens dient namelijk een prijs te betalen voor de beoordeling van de bestanden door het AGIV.

Artikel 9 van hoofdstuk V (Geografisch Informatie Systeem Vlaanderen) behelst een aanpassing aan Beter Bestuurlijk Beleid, door ook EVA's en IVA's uitdrukkelijk op te nemen in het samenwerkingsverband GIS-Vlaanderen.

De artikelen 10 tot en met 24 van hoofdstuk VI (Werkmaatschappijen elektriciteit) en hoofdstuk

VII (Werkmaatschappijen gas) omvatten een vergelijkbare aanpassing als artikel 8 van hoofdstuk IV. Want de Vlaamse Regering heeft op 14 juli 2006 principieel een ontwerp van uitvoeringsbesluit goedgekeurd dat het toepassingsgebied van een aantal regels met betrekking tot onder andere de onafhankelijkheid van de netbeheerders uitbreidt tot werkmaatschappijen, tot nog toe inzonderheid Eandis in de gemengde sector, InfraX voor een aantal zuivere intercommunales en Interelectra bij Interenerga. Ook ter zake heeft de Raad van State geoordeeld nog geen advies te verlenen bij gebrek aan en in afwachting van een rechtsgrond.

De voorgestelde artikelen vervolledigen het Elektriciteitsdecreet respectievelijk het Aardgasdecreet zodanig dat:

- in artikel 10 respectievelijk 17 het begrip 'werkmaatschappij' wordt omschreven; en
- in artikel 11 respectievelijk 18 de oprichting van een werkmaatschappij aan een toelating van – of, voor de reeds bestaande werkmaatschappijen, een kennisgeving aan – de VREG wordt onderworpen.

In artikel 12 wordt dan het toepassingsgebied van de onafhankelijkheidsvoorwaarden voor elektriciteitsdistributienetbeheerders duidelijk afgebakend.

En zowel in artikel 12 als in artikel 19 wordt de Vlaamse Regering opgedragen om de toelatingsvoorwaarden voor werkmaatschappijen te bepalen, met inbegrip van de onafhankelijkheidsvoorwaarden, zodat een rechtsgrond ter beschikking komt om het reeds principieel goedgekeurd ontwerpbesluit definitief goed te keuren.

De artikelen 13 tot en met 16 en 20 tot en met 24 breiden dan op ettelijke plaatsen de regels met betrekking tot de netbeheerders uit tot de werkmaatschappijen, zodat voorkomen wordt dat netbeheerders de onafhankelijkheidsvoorwaarden zouden omzeilen, met name door een werkmaatschappij op te richten.

De artikelen 25 en 26 van de hoofdstukken VIII respectievelijk IX (WKK) voorzien dat de aanvrager van een nieuwe aansluiting van een WKK-installatie op het elektriciteits- respectievelijk aardgasdistributienet zelf de kosten draagt voor de aansluiting op het net, met uitzondering van de kosten voor de aanleg van de eerste 1000 meter op het openbaar domein, die als openbardienstverplichting ten laste vallen van

de distributienetbeheerder. Vandaag wordt door de distributienetbeheerders een afstand van 400 of 500 meter toegepast. De betreffende bepalingen betekenen dus een bijkomende steunmaatregel voor WKK-installaties die het Vlaams gewest mee in staat zullen stellen om de vooropgezette doelstellingen te halen.

Uiteraard betreft het een politieke keuze en geen technische aanpassing.

De Raad van State heeft overigens geoordeeld dat het wel degelijk om een tariefregeling gaat, en dus een in beginsel federale bevoegdheid, maar dat – overeenkomstig de rechtspraak van het Arbitragehof – het gebruik van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen – gekend als de impliciete bevoegdheden – aannemelijk is, aangezien de voorgestelde regeling noodzakelijk blijkt voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden, een gedifferentieerde aanpak toelaat en slechts marginale consequenties heeft voor de federale bevoegdheden.

De artikelen 27 tot en met 32 van de hoofdstukken X respectievelijk XI (REG) stellen voor, in overleg met de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de elektriciteits- en gasmarkt (VREG) en het Vlaams Energieagentschap (VEA), om de handhavingsopdrachten inzake REG te verschuiven van de VREG naar het VEA. Het is het VEA dat feitelijk het beleid inzake REG uitvoert. Het ligt dan ook voor de hand om de handhavingsmaatregelen met betrekking tot REG niet langer bij een andere instelling af te zonderen.

In artikelen 27 en 30 wordt een aantal begrippen omschreven, en in artikelen 28 en 31 wordt verduidelijkt dat bepaalde sancties niet gecumuleerd worden.

In artikelen 29 en 32 worden dan de bestaande sancties opgesplitst tussen ‘strafrechtelijk’ en ‘opgelegd door de VREG’, en wordt een categorie van sancties, uitsluitend administratieve geldboetes, ‘opgelegd door het VEA’ toegevoegd. Zo kan de overheid optreden tegen een overtreding, zonder meteen een vergunning te moeten intrekken. Het draagt bij tot het handhaven van het energiebesparingsbesluit van 2 maart 2007, onlangs nog in het Belgisch Staatsblad verschenen.

Aldus wordt de decretale omkadering van het beleid inzake zowel geografische informatie als elektriciteit en aardgas bijgewerkt en verder uitgebouwd, misschien voorafgaand aan een volgende staatshervorming, die dan komaf dient te maken met een reeks

bevoegdheidsverdelende maar vooral vervelende beperkingen.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Tussenkomst van de heer Jan Peumans

De heer *Jan Peumans* wenst een aantal bedenkingen te formuleren. Hij verwijst naar de gedachteswisseling die de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie op 30 januari 2007 hield over de SERV-rapporten inzake wetgevingskwaliteit, reguleringsimpactanalyse (RIA) en regelgevingsagenda (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1094/1).

Het toeval wil dat Peter Van Humbeeck, attaché bij de SERV, dit ontwerpdecreet dat vandaag voorligt als voorbeeld nam tijdens die gedachteswisseling. Het lid citeert: “In 31 artikelen worden 9 decreten gewijzigd. De Inspectie van Financiën merkte in haar advies op dat het in belangrijke mate gaat om een reparatiedecreet. Verschillende voorgestelde wijzigingen zijn gebaseerd op vroegere adviezen van de SERV en de Raad van State. Het decreet wijzigt het Elektriciteitsdecreet voor de achttiende keer sinds de inwerkingtreding in 2000. Zoiets is nefast. Regelgeving die te vaak wordt gewijzigd zorgt voor onvoorspelbaarheid, bezwaart de rechtszekerheid, het investeringsklimaat en de geloofwaardigheid van de overheid. Verbeteringen aanbrengen en tekortkomingen wegwerken is natuurlijk op zich goed, behalve als een dergelijk ontwerp lijdt aan de kwaal die het wil bestrijden. Het gaat inderdaad opnieuw om haastwetgeving die nauwelijks wordt gemotiveerd. Het dossier bevat geen RIA en het argument dat men daarvoor geeft, klopt niet. Het gaat immers niet om autoregulering maar om regelgeving die wel degelijk impact heeft op bedrijven, burgers en organisaties. Tot slot is er ook geen gecoördineerde versie, wat het decreet moeilijk leesbaar maakt zonder de oorspronkelijke decreten erbij te halen.”

De heer Peumans verwijst ook naar de vraag om uitleg die mevrouw Joke Schauvliege op 23 mei 2006 richtte aan minister Bourgeois over de verbetering van de kwaliteit van reguleringsimpactanalyses. Zij stipte aan dat niet aan elk ontwerp een RIA toegevoegd wordt en ook de kwaliteit soms te wensen over laat. Ze drong aan op betere RIA's zodat het parlement deze beter kan hanteren als controle-instrument.

De analyse die de SERV gemaakt heeft, is een zeer goede analyse.

Hetzelfde lid drukt zijn bezorgdheid uit over artikel 44 van het ontwerpdecreet (overgangsbepaling over het plan-MER). Dit artikel is gelinkt aan een decreet dat op 18 april 2007 in de plenaire vergadering goedgekeurd werd (wijzigingsdecreet). Hij vraagt naar de juiste betekenis van dit artikel 44: het zou handelen over de toepassing van ruimtelijke uitvoeringsplannen?

Hetzelfde lid verklaart dat het voor de leesbaarheid van dergelijk verzameldecreet goed zou zijn dat het parlement een duidelijk overzicht krijgt in hoeverre de minister rekening heeft gehouden met de diverse adviezen (de Raad van State, de SERV, de Minaraad enzovoort). Dat is thans niet het geval. Hij stelt voor om in de toekomst te werken met een synoptische tabel waarbij een overzicht wordt gegeven van de opmerkingen met telkens de vermelding wat de regering en de minister ermee gedaan hebben. Er zijn twee voorbeelden waar de regering dit wel deed: het inwerkingsdecreet van minister Vandenbroucke en het zogenaamde decreet m.b.t. de winwinlening van minister Moerman. Hij kondigt aan dat hij als lid van het Uitgebreid Bureau dit punt opnieuw aan de orde zal stellen op de agenda van het Bureau omdat een dergelijk overzicht het parlementaire werk ten goede komt en een degelijke ondersteuning biedt aan het parlement. De volksvertegenwoordiging moet zich immers terdege kunnen informeren over de ingediende ontwerpen van decreet.

Waarom is er geen RIA bijgevoegd?

De heer Jan Peumans stelt ten slotte voor om al de doorgevoerde wijzigingen op te nemen in een gecoördineerd decreet om de verstaanbaarheid en de leesbaarheid te verhogen.

II.2. Tussenkomen van de heer Bart Martens

De heer *Bart Martens* is van oordeel dat de synoptische tabel waarvoor de heer Peumans pleit en die een overzicht geeft van de adviezen en vooral de reactie daarop van de regering, niet alleen een goed werk-instrument is voor het parlement maar ook recht doet aan al de organisaties en instellingen die in deze adviesorganen werk leveren. De adviesverleners die moeite deden om de voorontwerpen door te nemen en te analyseren, hebben recht op een dergelijke feedback, ook al omdat men afgestapt is van bindende adviezen in het raam van het primaat van de politiek.

Hij steunt dan ook het voorstel van de heer Peumans: adviesorganen hebben recht op informatie. Hij is van mening dat een dergelijke tabel geen extra werklast betekent omdat in de voorbereidende nota's aan de Vlaamse Regering vaak al een ophijsting te vinden is van deze adviezen en de redenen waarom men al dan niet bepaalde aanbevelingen opvolgt.

Het Elektriciteitsdecreet is inderdaad reeds talrijke malen gewijzigd. Deels is dit te verklaren door de complexe maatschappij waarin we leven: de vrijmaking van de markt heeft vele onvoorzienbare effecten met zich meegebracht die moesten geremedieerd worden. Ook nu met de oprichting van de werkmaatschappijen vanuit de distributienetbeheerders, moet het beleid als het ware achterna hollen. Het beleid past zich aan aan de realiteit van de praktijk. Eandis bestaat. Eerst werd gepoogd via een uitvoeringsbesluit dat te ondervangen maar de Raad van State heeft omdat er geen rechtsgrond voor was, verplicht dat de decreetgever moet optreden. In principe kan hij akkoord gaan met het concept van deze werkmaatschappijen omdat door de schaalvergroting de kostenefficiëntie en de effectiviteit van de openbare dienstverplichtingen verhoogd wordt. Daardoor is er ook meer uniformiteit en continuïteit mogelijk in de REG-actieplannen voor het ganse werkingsgebied van de werkmaatschappijen. Ook de communicatie over die premies kan zo verbeterd worden. De keerzijde is wel dat we zo inboeten aan maatwerk: nu is er een lappendeken aan verschillende distributienetbeheerders waar ook gemeentelijke mandatarissen aan participeren. Als alles wordt doorgeschoven aan deze werkmaatschappijen dan verliest men lokaal maatwerk en lokale beïnvloeding. Misschien moet toch later geëvalueerd worden of er zich geen remediëring opdringt door een fusie van de DNB's of door DNB's meer opdrachten te geven.

De Minaraad betreurt dat in de werkmaatschappij van de gemengde sector de producenten 30% van het kapitaal voor hun rekening kunnen nemen. De Minaraad vindt dat een gemiste keuze omdat men verder moet gaan met de ontvlechting van activiteiten van productie enerzijds, transportdistributie anderzijds en ten slotte de levering. De aandeelhoudersstructuur van de DNB's wordt vertaald naar de aandeelhoudersstructuur van de werkmaatschappijen. Misschien is dit een gemiste kans en moet opgelegd worden dat in de werkmaatschappijen geen enkele producent of leverancier een blokkeringsminderheid kan hebben. Dat was trouwens één van de elementen die gevraagd werd in de goedgekeurde motie van aanbeveling tot besluit van het debat in plenaire vergadering op 5 oktober 2006 over de fusie van Suez en Gaz

de France. In punt drie vraagt men dat de Vlaamse Regering ervoor zou ijveren dat in het distributienet-beheer geen enkele producent of leverancier een blokkeringsminderheid heeft. Dit wordt vandaag echter nog niet gehonoreerd in de voorwaarden die gesteld worden voor de werkmaatschappijen. Waarom is dat zo en wanneer zal de Vlaamse Regering daar wel werk van maken?

Wat de sancties betreft in verband met het niet naleven van de openbare dienstverplichtingen inzake rationeel energiegebruik is het nodig dat deze sancties er komen maar hetzelfde lid merkt op dat de Minaraad vraagt om niet alleen te sanctioneren maar ook te belonen. De netbeheerders moeten verder gaan. Wie meer bespaart dan de energiebesparingsdoelstellingen hen opleggen, zou moeten beloond worden. De teveel bespaarde energie kan nu al 'gebankt' worden (op een rekening zetten) maar misschien kan ook een extra verloning geboden worden aan netbeheerders die meer realiseren. Het lid vraagt om deze suggestie in overweging te nemen gelet op de lage kosten die de REG-actieplannen met zich meebrengen voor de reductie van energie en het besparen van CO₂. Het lid verwijst naar zijn schriftelijke vraag begin 2007 over de kostprijs van de reductiemaatregelen in de REG-actieplannen door de netbeheerders en daarmee samenhangende kostprijs van de CO₂-reductie. Uit het antwoord bleek dat een bespaarde ton CO₂ een kost heeft van 6,6 euro (enkel premiekosten) en 8,1 euro (als men rekening houdt met kost van sensibilisering en overhead). Conclusie is dat CO₂-reducties door de netbeheerders gemiddeld aan een lagere kost gebeuren dan de kost van flexibele mechanismen (de kost van aankoop van emissierechten of emissiekredieten in het buitenland). Als men weet dat investeringen in eigen land bijkomende werkgelegenheid opleveren en een verbetering van onze luchtkwaliteit veroorzaken, moet men daarop volop inspelen en de suggestie van de Minaraad ter harte nemen. Hij pleit er niet voor om deze suggestie via een amendement bij dit verzameldecreet te regelen omdat hij haast en vliegwerk wil vermijden en een goede regelgeving wil. Maar misschien kan dit wel meegenomen worden als de minister zijn zogenaamd koepeldecreet of eengemaakt energiedecreet gestalte geeft. Dan kan voor wat betreft de steunmechanismen de bestaande regelgeving – vervat in het REG-decreet – die enkel slaat op steunmaatregelen aan natuurlijke personen, publiekrechtelijke personen en ondernemingen, uitgebreid worden naar steun voor netbeheerders die voorlopen.

II.3. Tussenkoms van mevrouw Tinne Rombouts

Mevrouw *Tinne Rombouts* verklaart dat zij dit voorliggend ontwerp van decreet volledig steunt. Zij is verheugd dat in artikel 25 is opgenomen dat er een 'solidarisering' gebeurt voor de duizend meter. In de tuinbouwsector is dat probleem al langer gekend; er bleven duurzame investeringen uit omdat de bedrijven ver van aansluitingspunten liggen en daarom de kosten zo groot waren. Het zou spijtig zijn dat jonge ondernemers die effectief de stap willen zetten naar duurzame energie, gehinderd worden door de kostprijs. Daarom is het een goede zaak dat hier in artikel 25 aan tegemoet wordt gekomen.

II.4. Antwoord van minister Kris Peeters

Minister *Kris Peeters* antwoordt dat het debat over de 'synoptische tabel' en wat de regering doet met de verschillende adviezen, een interessant debat is maar hij pleit er voor dat alle leden van de regering dan hetzelfde stramien volgen. Hij gaat ervan uit dat het Bureau van het parlement daarover opnieuw van gedachten zal wisselen en dat ook de regering dit zal doen en dat daarover duidelijke afspraken moeten komen. De minister stelt dat – toen hij in de SERV zetelde – de SERV telkens bij de minister langsliep om te vragen waarom bepaalde adviezen niet werden gevolgd. Hij gaat ervan uit dat de SERV nu ook hetzelfde stramien volgt. De minister is grote voorstander om met deze adviezen maximaal rekening te houden maar er is ook de primauteit van de politiek. De regering kan ook bepaalde suggesties gearchumenteed niet meenemen.

Als er dus geopteerd wordt voor een algemene aanpak in de regering inzake het opvolgen van adviezen, zal de minister zich daarnaar schikken maar hij is gekant tegen een ad-hocregeling per minister. Hij is bovendien van oordeel dat minister Bourgeois ter zake uitermate geschikt is om deze werkwijze te introduceren binnen de Vlaamse Regering.

In verband met de kritische opmerkingen van de SERV over de kwaliteit van de wetgeving, stelt de minister dat daar maximaal moet op ingespeeld worden. In het verleden zijn daarvan goede voorbeelden neergezet maar ook wat minder goede. Nu worden een aantal zaken gerepareerd en wordt een rechtsgrond gegeven aan een aantal zaken. Een aantal artikelen spelen ook in op moties van het parlement en implementeren elementen van deze moties. Een aantal wijzigingen hebben ook te maken met BBB. De

minister is zich bewust dat wat voorligt, geen schoonheidswedstrijd is. Maar hij werd verplicht om decretaal een aantal wijzigingen aan te brengen.

In verband met de werkmaatschappij versus de netbeheerders wordt duidelijk gekozen om zo snel als mogelijk de onafhankelijkheidsvoorwaarden op te leggen. De minister is akkoord dat het de betrachting moet zijn kwaliteit, transparantie en goede wetgeving af te leveren. Sommige bepalingen die voorliggen, ogen niet mooi maar zijn wel noodzakelijk.

In verband met artikel 44 (plan-MER) stelt de minister dat dit alles te maken heeft met het decreet plan-MER waar de Europese richtlijn moet geïmplementeerd worden. De minister vermeldt dat men hier een veroordeling opgelopen heeft. Vanuit ruimtelijke ordening was er de vraag wat met de lopende RUP's? Men heeft geopteerd voor een pragmatische oplossing om te voorkomen dat al de lopende RUP's opnieuw moesten opgestart worden. Met dit artikel wordt op uitdrukkelijke vraag van de administratie Ruimtelijke Ordening tegemoetgekomen aan de Europese verplichtingen.

II.5. Replieken

De heer *Jan Peumans* noteert dat de minister naar de Vlaamse Regering een initiatief zal nemen in verband met de stroomlijning van de behandeling van de adviezen om te komen tot een synoptische tabel. Dat zal het decretaal werk ten goede komen.

Als het lid het advies van de Raad van State leest, kan men zich vragen stellen over de kwaliteit van het werk dat de administratie van de minister aflevert.

Hij vraagt in verband met artikel 44 of er echt geen verborgen agenda achterzit. Hij koestert enige wantrouwen ten aanzien van dergelijke regelgeving die zou kunnen aangewend worden om procedures in moeilijke dossiers te omzeilen. Hij noteert dat dit hier duidelijk niet de bedoeling is, wat de *minister* beaamt.

De heer *Bart Martens* licht het amendement nummer 3 toe dat de meerderheid ingediend heeft.

Het amendement strekt ertoe een nieuw hoofdstuk XIbis, met als titel 'Toepassingsgebied van openbaredienstverplichtingen' dat bestaat uit de artikelen

32bis tot 32quater, in te voegen in het ontwerp van decreet.

Het betreft een problematiek die reeds tijdens een vraag om uitleg van de heer Bart Martens aan de orde werd gesteld. Bepaalde afnemers nemen rechtsreeks van het hoogspanningsnet stroom af of doen beroep op de beurs om stroom aan te kopen. Het gaat dus over afnemers die geen vaste leverancier hebben die toegangshouder is van het afnamepunt in het distributienet. De openbaredienstverplichtingen die men vandaag kent, slaan op leveranciers die houder zijn van die afnamepunten (zij moeten een bepaald percentage van de stroom leveren, halen bij groene stroombronnen en zomeer). Dat schept op het terrein een oneerlijke concurrentie voor die bedrijven die niet via het hoogspanningsnet rechtstreeks kunnen afnemen. Die ontsnappen aan de openbaredienstverplichtingen die hun collega's wel opgelegd krijgen. Vandaar dat dit amendement ertoe strekt dergelijke openbaredienstverplichtingen ook toe te passen bij dergelijke bedrijven (op de toegangshouder die geen leverancier is maar een afnemer is van stroom). Het toepassingsgebied van openbaredienstverplichtingen wordt dus verruimd van de leverancier tot de afnemer in geval die niet 'beleverd' wordt door een leverancier die houder is van het afnamepunt in het distributienet. Daardoor wordt het ontduiken van openbaredienstverplichtingen vermeden. Finaal wordt zo meer groene stroom geproduceerd.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Al de artikelen en de hoofdstukken toegewezen aan deze commissie worden zonder opmerkingen goedgekeurd met acht stemmen.

Het amendement dat ertoe strekt een nieuw hoofdstuk XIbis, met als titel 'Toepassingsgebied van openbaredienstverplichtingen' dat bestaat uit de artikelen 32bis tot 32quater, in te voeren, wordt eveneens met acht stemmen goedgekeurd.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jos
DE MEYER

Marc
VAN DEN ABELEN